

Preek van 24 december 2018 - kerstavond - **Steven Barberien**
MAG IK DAN BIJ JOU?

Geen stal met een kribbe waar een gezin onderdak vindt, maar enkele houten palen en een stuk plastic zeil, dat krijgen de weeskinderen uit Soedan die aankomen in het vluchtelingenkamp in Oeganda. Als u de kersteditie van de Norbertusbode en de Hilverbode goed heeft gelezen weet u er al van. En anders zou ik zeggen: alstublieft, lees die artikelen een keer. De pastoor van Haaren heeft afgelopen zomer dat vluchtelingenkamp bezocht. Een massa mensen stroomde toe om de priester die voor hen de Mis zou opdragen, te begroeten. Een jongen van 8 jaar kwam naar hem toe en zei: “Father, vader, ik weet niet wie ik ben... Mijn papa, mama en alle broers en zussen zijn vermoord door de moslims en ik ben hier helemaal alleen. Ik weet niet meer wie ik ben, ik ken mijn naam niet meer maar God weet dat wel! Jezus kent mij wel en dat geeft mij kracht!”

Jezus kent mij... Beste mensen, in deze kerstnacht is dat de wáre boodschap van dit feest. Herders, in die tijd vaak onbekend en onbemind, geleerde wijzen uit Verwegistan, iedereen daar in die stal wordt door Jezus gekend en erkend. Allen voelen zich daar thuis en geborgen. In die nacht, koud en kil, donker en stil, is er warmte en licht te vinden bij een pasgeboren kind. En zoals elk kind is ook Hij uniek en onvervangbaar, van onschatbare waarde. Alleen is Hij niet enkel zoon van mensen maar ook de Mensenzoon, Gods kind. In Hem wordt de liefde van God waargemaakt. Door Hem wordt God als mens geboren.

Elk van ons, nog heel jong of misschien al vrij oud, ieder van u hier aanwezig, mag vanavond voelen, beseffen en gelovig weten: “God kent mij!” Als we geloven dat God ons mensen bemint, liefheeft, dan kent Hij ons ook. Dan weet Hij wie we zijn. Hij heeft interesse in ons, in ons doen en laten, spreken of zwijgen.

Kerstmis is dus niet alleen vieren dat een goddelijk kind is geboren, maar ook stilstaan bij het feit dat wijzelf kind van God mogen zijn. Hij biedt ons meer aan dan enkele palen en een tentzeil, meer dan een voerbak in een stal... God biedt jou Zijn warme mantel van liefde om je heen. Hij is degene die zijn schouder aanbiedt om op uit te huilen, de hand uitsteekt om te helpen. Hij legt zijn oor te luisteren naar jouw ‘verhaal’ en fluistert een woord van bemoediging in je hart...

Claudia de Breij zingt zo pakkend: ‘Mag ik dan bij jou?’ ’t Is geen kerstlied maar het zou best passen bij de boodschap van deze nacht. Het Kindje in de kribbe dat aan Maria en Jozef, aan herders en wijzen vraagt: “Mag Ik dan bij jou?” Maar ook zij en wij die vragen aan dat Kerstkind: “En mag ik dan ook bij jou?”

De kinderen van het vluchtelingenkamp in Oeganda vragen aan ons deze avond: “En wij? Mogen wij dan bij jou?” Laten wij hen weer een naam geven, bestaan bieden... Zoals het Kindje in de kribbe naam en bestaan heeft gegeven: *Immanuël*: God met ons, *Jezus*: God redt! Wij mogen in naam van het Kerstkind in deze nacht aan de kinderen in het vluchtelingenkamp toekomst geven, door warm te geven bij de kerstcollecte...

Zo wordt het echt Kerstmis, overal...